

Øernes Hovederhverv, et Erhverv, der er ret ujævnt, ret usikkert, at man er forsigtig med Hensyn til Skattepaalæg.

Jeg fremhævede før, at Modpartiet tilstræbte Øernes finansielle Udsondring, en almindelig finansiell Opgørelse med Staten. Naar man vil overveje Spørgsmaalet om Betydningen heraf og Berettigelsen heraf, maa man bl. a. kende den nuværende finansielle Ordning. Ifølge denne faar Statskassen fra Øerne en Del Indtægter, hvoriblandt findes Indtægterne af Statens Fæstegods paa Øerne. Udgifterne til offentlige Formaal afholdes paa forskellig Vis. For det første af Amtskommunen alene, endvidere af Staten alene, og for det tredje af Kommunerne, i enkelte Tilfælde af private med Tilskud fra Staten. Det er denne Ordning, som mit Parti ønsker opretholdt uden Indførelse af nogen almindelig finansiell Akkord, baade fordi enhver Udskillelse fra Staten er os imod, og fordi vi i den nugældende Ordning mene at have det bedste Grundlag for Gennemførelsen af Reformen. Vi fastholde vor Ret til i hvert enkelt Tilfælde at andrage Staten om Bidrag til Reformers Gennemførelse og til i det Øjemed at forhandle med Statens Bevillingsmyndigheder og til efter Omstændighederne ogsaa at forhandle om, at Staten vil overtage visse Anliggender fuldt ud. Naar vi have faaet Bevillingsmyndighedernes Svar, bliver det vor Sag at afgøre, om vi ville iværksætte den paagældende Sag, og om vi paa de tilbudte Vilkaar ville paalægge os selv de Byrder, som Sagens Gennemførelse vil medføre. Som jeg allerede har forklaret, staa de lokale Autoriteter aldeles ikke uden Myndighed til at skaffe Penge til Veje, naar blot Evnen er til Stede.

Jeg vil dernæst tillade mig at omtale Spørgsmaalet om, hvorvidt Reformen paa kræves i nogen særlig Grad paa Øerne, og om der kan siges at være nogen særlig Grund for Staten til at støtte saadanne for Tiden. Øerne have en meget gunstig Beliggenhed for Fiskeri, men vort Samfund's Afsondrethed og Svaghed har medført, at vi ikke have været i Stand til at udnytte denne Beliggenhed. Indtil for knap 50 Aar siden var Faareavl langt den vigtigste Næringsvej, og Fiskeriet var ganske underordnet. Om dette sidste have vi i forskellige ældre Skrifter Beretninger. Medens gennem adskillige Hundrede Aar fremmede Nationer, Englændere, Hollændere, Franskmand, have faaet et stort Udbytte af Fiskeriet deroppe, vare Beboerne kun i Stand til i meget ringe Grad

at udnytte det. De savnede nemlig tjenlige Fartøjer og Redskaber, og de kunde endvidere ikke faa Lejlighed til at afsætte deres Fangst. For omtrent 40 Aar siden kom der en væsentlig Ændring heri. Den Gang begyndte man nemlig at indføre Skibsfiskeriet, og man skaffede sig bedre Redskaber, og endvidere blev der udviklet en Eksport af Klipfisk. Alt dette fulgte med den nyere og friere Tid. Men desværre mene vi nu, at vi ere blevne sejlede ganske agter ud paa Fiskeriets Omraade. Vore bedste Fiskefartøjer for Øjeblikket ere Sejlkuttere. Det er ældre Kuttere, som vi have købt af Englænderne, da disse for en Snes Aar siden hørte op med at benytte dem, da de ikke var gode nok for dem. Endvidere have vi nogle forholdsvis smaa, hovedsagelig aabne Motorbaade. Disse have vistnok, naar man indretter dem efter de Erfaringer, der indvindes, en Fremtid for sig. Endelig drive Færingerne Fiskeri med deres ældgamle Fartøj, den færingske Baad. Indtil for en 30—40 Aar siden var den saa godt som det eneste Fartøj, der blev benyttet til Fiskeri og til Færdsel paa Havet. I mange Maader er dette Fartøj ganske fortrinligt; det er udviklet efter de stedlige Forhold og vil sikkert blive uundværligt i en overskuelig Fremtid, navnlig paa sine Steder. Men man kan dog ikke lade ude af Betragtning, at det kun er et aabent Fartøj, hovedsagelig beregnet paa Roning. Det kræver for meget Mandskab, og i de ganske overordentlig farlige Færvande forefalder der ret ofte Forlis ved Brugen deraf. Paa denne Maade drives altsaa Fiskeriet af Færingerne for Tiden. Hvad Fangsten angaar, bliver den i alt væsentligt udført i saltet Tilstand. Englænderne drive ved Øerne et meget betydeligt Fiskeri, hvortil de benytte store og vel udstuede Dampskibe, de mest fuldkomne og sikre Fiskerifartøjer, der findes. De ere forsynede med de bedste Redskaber, de føre Fangsten fersk til det gunstigste Marked, hvor Skibene hurtig blive ekspederede i en god Havn. Vi derimod have ringere Fartøjer, ringere Redskaber og faa forholdsvis lave Priser for Fangsten, da den ikke kan bringes til Markedet i fersk Tilstand. Englænderne kunne med deres ubegrænsede Kapital drive et moderne Storfiskeri, vi derimod maa indskrænke os til at drive Smaafiskeri med forældede Fartøjer og Redskaber.

Jeg anser det derfor for nødvendigt, at vi i alt Fald til en vis Grad komme til en Omlægning af vort Fiskeri, saaledes at